

ULIGHED 13. marts 2023

DEBATINDLÆG

Top-topskatten kan være vigtig bremseklods på et buldrende ulighedstog

Skrevet af

Lars Andersen

Direktør

Der er ingen grund til at kalde en skatteændring, der koster 100 personer på arbejdsudbuddet for "dybt skadelig for Danmark". Tværtimod kan den mindske uligheden, der er kraftigt stigende.

Kontakt

Direktør

Lars Andersen

📞 40 25 18 34

✉️ la@ae.dk

Kommunikationschef

Jesper Kirkbak

📞 50 73 71 34

✉️ jk@ae.dk

Debatten om den såkaldte top-topskat har været livlig i Berlingskes spalter de seneste måneder, efter regeringsgrundlaget blev præsenteret i december.

I den ene båd er der Saxo Banks direktør og Berlingskes egen erhvervsredaktør. Den første kalder forslaget for "[top-topidioti](#)", og den anden stemmer i med et "[godt brølt](#)".

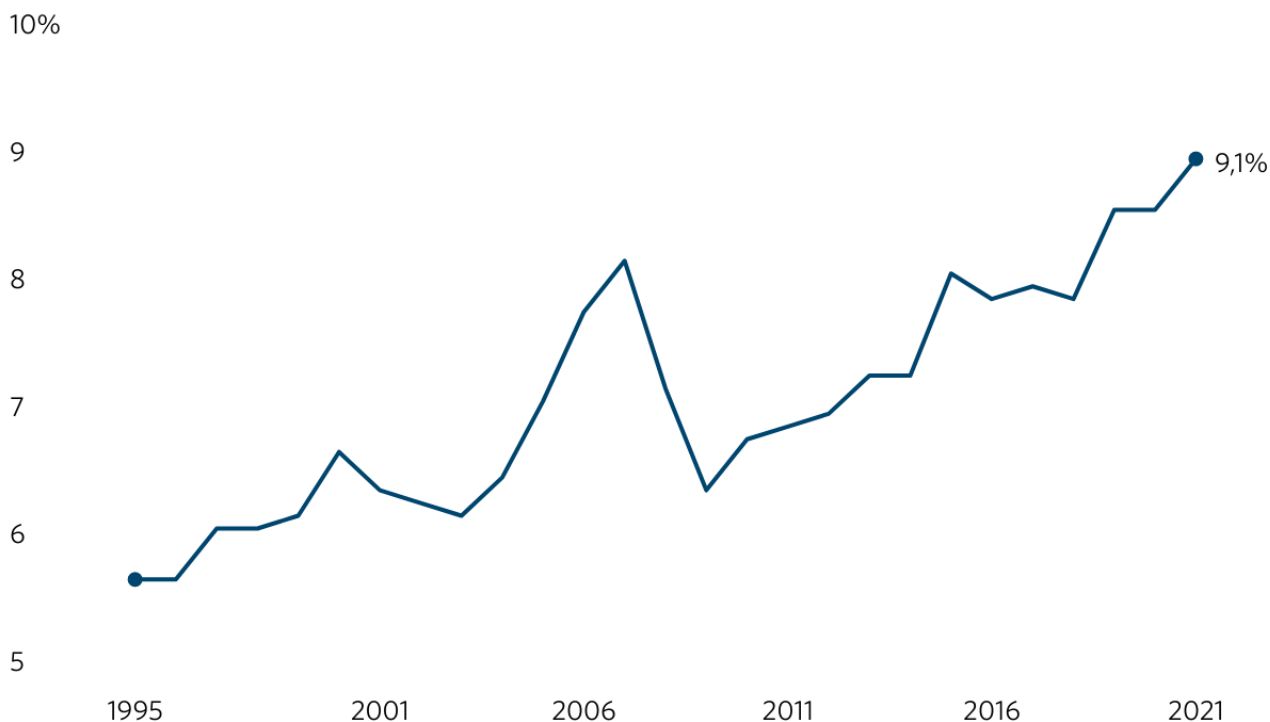
I den anden båd er der blandt andet mangemillionæren [Djaffar Shalchi](#), der om forslaget siger: "Der er ingen tvivl om, at det er et lille skridt i den rigtige retning." Og fortsætter: "Jeg synes sgu ikke, det er nok. Slet, slet ikke nok."

Jeg er mest enig med Shalchi. Top-topskatten er et skridt i den rigtige retning.

En [analyse](#), vi i Arbejderbevægelsens Erhvervsråd udgav for nylig, viser, at gruppen af de allerrigeste danskere sidder på en stadig større og større andel af danskernes samlede indkomster. Den rigeste procent tjente således 9,1 procent af de samlede bruttoindkomster i 2021.

Den rigeste procent trækker ni procent af de samlede indkomster hjem

Figuren viser, hvor stor en andel af de samlede bruttoindkomster, som tilgår den rigeste procent af de skattepligtige.

Anm.: Indkomsten er defineret som den samlede personindkomst før skat, herunder erhvervsindkomst inkl. pension, formueindkomster fra aktier, obligationer og imputeret afkast af egen bolig, pensionsudbetalinger samt offentlige overførsler.

Grafik: • Kilde: AE på baggrund af Danmarks Statistiks registre.

Andelen er vokset kraftigt de seneste årtier. I 2011 var tallet 7,0 procent, i 2001 var tallet 6,5 procent og i 1996 var tallet 5,8 procent. Andelen er altså vokset med mere end 50 procent på 25 år, og udviklingen er en væsentlig drivkraft bag den stigende ulighed i indkomster, vi har set i årtier nu.

På dét bagtæppe kan man vælge at læse regeringens forslag om at indføre en top-topskat. Forslaget er konkret at forhøje topskattesatsen med 5 procentpoint for indkomster over 2,5 millioner kroner.

Saxo Baks direktør Kim Fournais kalder forslaget "dybt skadelig for Danmark". Det udsagn kan man godt stille sig kritisk overfor.

Ifølge [Finansministeriet](#) vil indførelsen af top-topskatten give en negativ arbejdsudbudseffekt på 100 fuldtidspersoner. Det er så godt som ingenting – og man kan godt sætte spørgsmålstegn ved, om top-topskatten overhovedet vil have dén effekt på de 100 personer.

” *Uligheden stiger i høj fart, og udviklingen er i høj grad drevet af, at en lille gruppe af de allerrigeste sidder på større og større stykker af samfundskagen. Top-topskatten kan være en vigtig bremseklods.*

Lars Andersen, direktør

Antagelserne i beregningen er, at medarbejdere vil reagere med øget eller mindre arbejdstid, når de oplever en skattelettelse eller -stigning. I tilfældet med top-topskatten vil der dog være tvivl, om personer med indkomster over 2,5 millioner kroner overhovedet vil reagere – arbejdsudbudsmæssigt - på justeringen af skatten.

En anden del af regeringens foreslåede skattereform går på at indføre en ny mellemskat, der i sin essens er en halvering af topskatten på indkomster op til en ny grænse på 750.000 kroner. Den skattelettelse giver ifølge Finansministeriet en positiv effekt på arbejdsudbuddet på 2.800 fuldtidspersoner.

Det er dog ikke godt, at prisen på topskattelettelsen overstiger provenuet fra top-topskatten med 700 millioner kroner. Det havde været bedre, hvis de to tiltag samlet var provenuneutrale. Derfor kunne man med fordel brede top-topskatten ud ved at sænke beløbsgrænsen på 2,5 millioner kroner, så den skaber et større provenu.

Derudover kan det blive et problem, hvis top-topskatten kun kommer til at gælde personindkomster, som det er foreslået. Gruppen af de allerrigeste har typisk meget sammensatte indkomster, der ikke kun beløber sig til personindkomst, men også store aktie- og kapitalindkomster. For eksempel er der mange hovedaktionærer og selvstændige blandt de allerrigeste, og de vil i høj grad kunne planlægge deres indkomster uden om top-topskatten. Det hul bør lukkes ved, at man også beskatter store aktie- og kapitalgevinster i højere grad.

Uligheden stiger i høj fart, og udviklingen er i høj grad drevet af, at en lille gruppe af de allerrigeste sidder på større og større stykker af samfundskagen. Top-topskatten kan være en vigtig bremseklo.